

[Gert Petersen.]

på denne basis. Det har SF været med til at tage initiativ til. Vi kan ikke komme halvandet eller 2 år efter og ændre den beslutning.

Sigsgaard: Det er tilfredsstillende, at vi for en gangs skyld får lejlighed til at diskutere udenrigspolitik. Regeringspartierne er jo interesseret i at knytte vores skæbne til NATO for på den måde at forsvare vores økonomiske system over for de ny lande, og det er der egentlig ikke noget mærkværdigt i. Socialdemokratiet er utroligt nok enig med dem i dette spørgsmål, selv om det ind imellem måske kan få lidt dårlig samvittighed, hvad forslaget her viser.

Der diskuteres egentlig ikke udenrigspolitik mellem de større partier her i tinget, og når socialdemokratiet endelig ligesom vil foregive lidt uenighed, så tager man lidt febrilsk de radikale tanker, fremført i udenrigsdebatten i oktober, og gør dem til sit eget forslag. Og at i hvert fald kredse i socialdemokratiet ikke mener så forfærdelig meget med det, gjorde hr. Per Hækkerup jo helt klart, da han i Vesttyskland beroligede Kiesinger og Strauss med, at forslaget sandelig kun var af indenrigspolitisk, taktisk karakter. Så vidt jeg har hørt, er der stadig væk ikke taget afstand fra hr. Per Hækkerups udtalelser af andre ledende socialdemokrater, og jeg ved ikke, om der vil blive det i dag; ellers må de stå som udtryk for socialdemokratiets syn på udenrigspolitikken og måde at behandle udenrigspolitikken på.

Forslaget om forberedelserne til en europæisk sikkerhedskonference kan vi tilslutte os. Men der er ikke sagt ét ord om — det kunne man vel heller ikke have forventet — at netop Danmark handler i strid med afspændingsbestrebelse ved gang på gang at fastslå, at vi skam fortsat vil være et lydigt medlem af NATO. En afspænding må gå over begyndende opløsning af militærblokkene, og det nås nemmest gennem ensidige skridt, som erfaringen så tydeligt har vist det. Vil vi derfor andet end levere slag i luften til en billig pris, så kunne flertallet f. eks. vedtage, at alternativer til medlemskab af NATO skal undersøges. Men netop det har man gang på gang afvist; dermed har man altså afvist en ordentlig diskussion

af vores sikkerhedspolitik, og man har afvist at rokke ved vores sikkerhedspolitikens fundament, medlemskabet af NATO. Derfor må der desværre sættes spørgsmålstegn ved de gamle partiers vilje til at yde bidrag til den afspænding, man taler om.

Det eneste aktive skridt imod afspænding i Europa, som socialdemokratiet foreslår, er ophævelse af kontrolrådspasordningen, og det forslag kan vi selvfølgelig støtte. Men det er jo en smule magert, og man kan undre sig over, at socialdemokratiet ikke for længe siden har gjort noget virkeligt ved det spørgsmål. Det er der jo ikke skygge af bevis for at man har — tværtimod, som hr. Gert Petersen var inde på det for lidt siden. Man har kun, som hr. J. O. Krag sagde det, forsøgt at få ordningen suspenderet i isolede enkelttilfælde.

FN skal styrkes og freden bevares, siger socialdemokratiet, og det kan alle selvfølgelig stemme for, for det er nu sådan noget, man siger. Men man må undskylde mig, det virker lidt hyklerisk, når Danmark gennem NATO, gennem våbentransporter til Syd-vietnam, gennem investeringer i reaktionære diktaturstater som Thailand og Brasilien og gennem støtte til og handelssamkvem med Portugal er med til lige præcis det modsatte af at bevare freden, nemlig at holde de nye lande nede i undertrykkelse og afhængighed og dermed skabe spænding.

Portugals krigsførelse mod afrikanske befolkninger tror man at kunne klare eller bare gøre noget ved gennem at tage sagen op i NATO. Men man ved udmærket, at det kommer der ingenting ud af. Det er netop i kraft af NATO, at Portugal kan gennemføre sin krigsførelse med amerikanske og tyske våben. Portugal er jo selv et dybt afhængigt land, afhængigt af USA.

Hvad Nigeria angår, så ved vi, at sikkerhedsrådet ikke kan og ikke vil foretage sig noget. Det er jo netop medlemmer af rådet, der er med til at holde krigen i gang.

Afsnittet om Grækenland virker desværre også lidt tomt, sådan som flere af de andre afsnit. Man vil få NATO til at standse våbenleverancerne til Grækenland, og nu siger hr. Svend Haugaard, at det ligger der også i regeringens forslag. Det står der bare ingenting om. Tværtimod er det sagt fra andre regeringsordførere, at de amerikanske våbenleverancer til Grækenland er ikke